

תת"ע 4505/12/19 - חוסאם עואודה נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4505-12-19 מדינת ישראל נ' חוסאם עואודה
תיק חיצוני: 90211032447

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	חוסאם עואודה
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 6.1.20.

כנגד המבקש הוגש ביום 11.12.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, עבירה מיום 10.8.19.

הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 6.1.20, אך המבקש לא התייצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 2 חודשים בניכוי פסילה מנהלית, והפעלת פסילה מותנית.

בבקשה מיום 27.1.20 טען הנאשם, כי פנה לעו"ד לייצגו וסבר שאין צורך להופיע לדין וסמך על בא כוחו להופיע במקומו, ורק לאחר שקיבל הודעה על גזר הדין התברר לו בדיעבד כי נשפט בהיעדרו; וכי הוא מכחיש את העבירה, טוען כי נסעו רכבים נוספים בכביש ויתכן כי הבדיקה נעשתה לרכב אחר, ולכן כופר בכיול ותקינות המכשיר, באמינות הבדיקה ובמיומנות המפעיל.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי אין בהעברת הטיפול לעו"ד כדי לפטור את המבקש מהתייצבות לדין, וכי טעות של בלבול או שכחה של מועד הדין אינה מצדיקה את ביטול פסק הדין; ואין בכפירת המבקש כדי להביא לביטול פסק הדין מחשש לעיוות דין, וכן הפנתה לדברי הנהג בדו"ח שם לא נרשמה הכחשה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בענייננו, אין מחלוקת כי הזימון לדיון נמסר בד בבד עם מסירת הדו"ח במעמד ביצוע העבירה; אלא שנטען כי המבקש העביר את הטיפול בתיק לבא כוחו, ובעקבות טעות של המזכירה במשרד מועד הדיון נרשם בטעות בתאריך אחר.

שכירת שירותיו של עו"ד אינה גורעת מאחריותו של נאשם לגורל ההליך ולתוצאותיו, ואין בטיעון זה כדי להצדיק את אי ההתייצבות (ראו עפ"ת (מחוזי חי') 13586-07-11 **מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.09.2011). וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 13950-04-18 **אמל סגיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.05.2018).

כמו כן, נפסק, כי טענה בדבר טעות ברישום מועד הדיון ביומן איננה מהווה נסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רע"פ 1446/14 **אסדי ריאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.03.2014)); ואין בטענה כי נפלה טעות במשרדו של עורך דינו של המבקש כדי להצדיק דרך כלל את ביטול פסק הדין (רע"פ 3490/09 **אברהם גל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.05.2009)); וגם אם המחדל של אי ההופעה נעוץ בסנגור, הרי אין בכך כדי להצדיק באופן אוטומטי ביטול פסק הדין, ויש לראות את מחדל הסנגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון (ע"פ 5377/03 **וג'די ג'מאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.06.2003)).

בנסיבות אלה המבקש לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו, וודאי לא בסיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)).

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 8604/15 **ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.12.2015).

בענייננו, לבד הכחשה כללית של המיוחס, לא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין; ואין די בכפירת המבקש, שעה שלא טרח לבסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לקיים את הדיון בענייננו, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה; ולפיכך, אין לקבל טענתו לחשש לעיוות דין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב שבט תש"פ, 17 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.